

Ἡμερομηνία ἐκπομπῆς 16-2-62 (ταινία 267)

1.-

" Καλὸν κορίτσ' "

Τὸ φίλεμαν ἔν γιαιτρικόν, τὸ δάξιμον βοτάνι,
κι' ἐγκέλια παντοβότανον σ' ἕναν ἰσὺς ὁμάλι.

Ἀνάθεμά σε γιὰ σεβτά, ἀτσάπ ντό χρώμαν εἶσαι,
σὴν κάρδια μ' ἄς ἔξερνα σὸ ποῖον μέρος κεῖσαι.

Σεβτάν ἔχω, σεβτάν πουλῶ καὶ σεβταλῆς γυρίζω,
σεβτάν ἔχω σὸ κάρδοπο μ', καίλουμαι καὶ βρουλίζω.

2.-

" Κερεκίτσα μ' "

Ἡ Κερεκί ἔρβαζεν τὸ μαῦρον τὸ χτηνόπον,
ἐγὼ ἀτέν ἐφίλεσα σὴ Λευκὴ τ' ὀρμανόπον.

Κερέκη μ' κὸκκινον φενέρ' τὸν κὸσμον φῶς ἐδέκεις,
τ' Ἀραφαήλ καὶ τὸ Γοργὸρ φίλεμαν πῶς κ' ἐδέκεις.

Τὰ χέρια μ' δῶστεν τῇ τσιολπῶις, τὰ χεῖλια μ' τὸν Ἡράκλην,
τὸ σεβταλὲν τὸ κάρδοπο μ' γιὰ δῶστεν τὴν ἐγάπη μ'.

3.-

" Κόρη τίμα τὸν πεθερό σ' "

Κόρη τίμα τὸν πεθερό σ' ἄς σὸν κύρη σ' καλλίον,
κόρη τίμα τὴν πεθερά σ' ἄς σὴν μάνα σ' καλλίον,
κόρη τίμα τ' ἀντραδέλφια σ' ἄς σ' ἀδελφία σ' καλλίον,
κόρη τίμα τὸν ἀντρα σου ἄς σ' ὀλονοῦς καλλίον.

4.-

" Καίλουμαι, πῶς κὶ καίλουμαι "

Καίλουμαι πῶς κὶ καίλουμαι, πασιμ ἔτον ὀλίγον,
ἐφτά χρόνια ἐγάπανες κὶ ἀτῶρα λές με φύγον.

Λαλῶ, λαλῶ καὶ κὶ λαλεῖς, νά κὸπετ' ἡ λαλία σ',
ἄς σὸν θεόν θ' εὐρήκεις ἀτοῦ με τὴν περηφανεῖα σ'.

Ἡ κάρδια μ' ἔν γεραλίν, ἡ φῆ μ' φαρμακωμένον,
κὶ ἀποτενῦ ξάν ἡ ζωὴ μ' ἄς σ' ὀλὶα τελεμένον.

5.-

" Ὁ Μονόγιαννες "

Ὁ Γιάννης, ὁ Μονόγιαννης, ὁ μαναχόν ὁ Γιάννης,
ὁ Γιάννης ἐπεπέρνιξεν καὶ σὸ πεγάδ' ἐπῆεν.

Ἐχτύπεσεν τῇ μαστραπῶν κὶ ἐγνέφιξεν ὁ Δράκιον,
ἐξέβεν Δράκιος ἀγγελος καὶ θέλ' νά τρώῃ τὸ Γιάννην.

Ἄφσε με, Δράκιε μ', ἄφσε με, κὶ ἂν πέντε-δέκα ἡμέρας,
ἄς πᾶν ἐλέπω τ' ἐμετέρτς κὶ ἔρχουμαι Δράκιε μ', φά με. Κλπ.

Πῆγεν ὁ Γιάννης κὶ ἔργεφεν κὶ ὁ Δράκιον ἐθερρέθεν,
κὶ ὄντες τερεῖ σὸ πέραν κὶ ἂν, ὁ Γιάννης κατεβαίνει.
Καλῶς-καλῶς τὸ πρόγεμα μ', καλῶς τὸ δελινάρι μ',
καλῶς ντό τρώγῃ καὶ πίνῃ καὶ κεῖται καὶ κοινοῦμαι.